

Motion av Helene Öberg (MP) om att tillsätta en kommission som utreder Liljeholmens psykiatriska mottagning

*2013:2
Total IV*

Hägersten-Liljeholmen, Älvsjö och Skärholmen har ca 130 000 invånare och en växande befolkning. Befolkningen kommer framförallt att öka i Hägersten-Liljeholmen framöver. Inom nuvarande geografiska område finns en hög prevalens för psykisk sjukdom. Psykiatriska öppenvårdsmottagningen i Liljeholmen täcker området, och har de senaste åren haft problem med tillgänglighet och bemötande.

Delvis hänger det samman med en sammanslagning som genomfördes för ett par år sedan. Tre mindre mottagningar integrerades och lokaliserades vid gemensam lokal vid Liljeholmen. Omställningen har bidragit till att det varit svårt att upprätthålla den tillgänglighet och kvalitet som patienter kunnat förvänta sig.

Både Socialstyrelsen och landstingets Patientnämnd har varit involverade i patientsäkerhetsfrågor rörande mottagningen.

De flesta klagomålen till Patientnämnden har rört tillgänglighet och brister i administrativa rutiner. Förvaltningens bedömning har varit att antalet klagomål är på en relativt hög nivå jämfört med andra enheter. Trots påstötningar från Patientnämnden har problemen kvarstått.

Socialstyrelsen genomförde en inspektion och ställde ett flertal tydliga krav på åtgärder som verksamheten är skyldiga att åtgärda och redovisa.

I november 2011 beslutade hälso- och sjukvårdsnämnden att upphandla verksamheten som ett sätt att lösa de problem som finns där. Nu driver Prima verksamheten med hopp om att det ska bidra till att lösa de problem mottagningen dragits med.

De problem som mottagningen haft att hantera har varit flera. Problemen har pågått under längre tid. Problemen har drabbat patienter och säkert inte lämnat medarbetarna opåverkade. Trots inspektioner från Socialstyrelsen och krav på redovisning av åtgärder från Patientnämnden, så har vi i vår egen organisation inte förmått hantera de problem som mottagningen haft. Vi har istället valt att hoppas att en extern part kan lösa problemet åt oss. I det aktuella fallet kan det vara rätt lösning.

Samtidigt kräver det inträffade en särskild analys. Vad var det som skapade problemen? Varför kunde de bestå under så långt tid? Vidtog vi rätt åtgärder? Om vi inte gjorde det, varför inte? Om vi hamnar i en liknande situation igen, vad gör vi då? Behöver vi införa nya rutiner för att undvika liknande problem? Har de berörda haft tillräckligt med mandat för att finna lösningar på de utmaningar de ställts inför?

Det kan inte vara så att i den stora organisation som Stockholms läns landsting är, så saknas handlingsförmåga att i ett tidigt skede hantera problem som uppstår som allvarligt hotar patientsäkerheten och förtroende för oss som huvudman.

Tillgänglighet har varit ett prioriterat område för majoriteten, så där borde mottagningen haft de verktyg de behövde för att kunna göra ett bra jobb. Administrativa rutiner behöver man inte uppfinna nya för varje mottagning, våra verksamheter borde kunna lära av varandra. Det borde definitivt inte vara så att bristande administrativa rutiner i kombination med bristande tillgänglighet skapar så stora problem att upphandla. Då riskerar hela vården att privatiseras utan någon annan grund än att det finns problemområden i verksamheten. Vi måste parallellt med att vi förbättrar mångfalden av utbudet genom att ta in privata utförare också arbeta med intern kvalitetssäkring.

Landstingsfullmäktige föreslås besluta

- att* tillsätta en särskild kommission som granskar händelseutvecklingen på Liljeholmens psykiatriska mottagning.
- att* kommissionen får i uppdrag att föreslå förebyggande och kvalitetssäkrande åtgärder för att förhindra att liknande problem återkommer.

Helene Öberg

Tomas Eriksson

Marie Åkesdotter

Agnetha Boström

Jakob Dencker